

מיכתבים

מי שקרא באחרונה את הכתבות המעניינות של העולם הזה על הר"ר משה קרוי המנוח, וכמובן בן מי שקרא את ספריו ואת דיעותיו, שאחת מהן דיברה על חוסר-הטעם שבחיים, יכול אולי להגיד, כי האיש הבלתי-רגיל הזה נואש מהחיים ואכן התאבד.

אבל למרות זה אפשר להניח שהר"ר קרוי נפ"ט, למעשה, מהתקפילב רגיל. העובדה היא כי באחת מהכתבות בעולם הזה סופר על כך שבעבר היה לקרוי חשד לאימבוסס

(המשך מעמוד 3)
 החמיה לעז, גם ביקש לשכנע אותי שמן הראוי לקרוא את הספר הזה וגם ביקש לרמוז שלא יקרה אסון גדול אם לא אקרא את הספר הזה.

בסופו של דבר, סקרנותי גברה עלי ויצאתי לספרימטק ומצאתי שם עותק אחרון ובודד של לדעת אישה (המוכרת: "הוא נחטף") והמסקנה שלי, מהעמודים הספורים שהסקפתי לקרוא, היא, כי גם זך צורק וגם עוז צורק.

ומי שלא מבין למה אני מתכוון, אני מוכן להר"ר

„מדוע אני אנוסה לנשום את הטינופת הנבלטת מן האקזוסטים של הכרי"בטיים?"

להתקפילב. בדיועבד ייתכן והחשד כן היה מבוסס. כמרכן בלתי-סביר להניח שאדם כקרוי, שיש מר על קשרים רצופים וחזקים עם אמו ועם אנשים רבים אחרים, היה מרשה לעצמו, מבחינה מצפוינית, להיעלם סתם כך, פתאום, מבלי להשאיר אחריו איזה שהוא הסבר.

זה פשוט לא מתאים לאישיות ברמה כשלו. ולבסוף — כמיסגרת הרצאה במועדון של אנדר דת מודעות, סיפרה אביבה אילן, מרפאה הידועה בשיטת-הרפוי באמצעות כוח על-חוש, שהיא הצליחה ליצור קשר עם רוחו של קרוי וקיבלה ממנו הודעה שלא היתה לו כל כוונה להתאבד וכי מותו נגרם על-ידי התקפילב.

גל דגן, ניבעתיים

מה הגובה?

(תמונתו של הר"ר יולי נודלמן עם השחקן הסובייטי דמיטרי מינאיב, העולם הזה 8.3.89.)

נודלמן מאחורי מינאיב
 1.80 מ'

האם ר"ר נודלמן הוא גמד?
 דליה ברמן, רמת-גן

● גובהו של הר"ר נודלמן: 1.80 מ'.

מיכתבים למערכת

העולם הזה שומר לעצמו את הזכות לערוך מיכתבי קוראים מסיבות לשוניות, מישפ"טיות או טכניות.

כתובת המערכת

קוראים המבקשים לתת למערכת העולם הזה מתבקשים לרשום בכתובת המערכת: רחוב גורדין 3, תל-אביב, מיקוד — 63458.

בשעת הצורך ניתן גם לסנות בתי לפון — 232262 (03), בפקסימיליה — 972*3*245242. מנוי 2009, ובטלסק — AMYM IL 341667.

חיב: מן הראוי לקרוא כל מילה שכותב נתן זך וגם כל מילה שכותב עמוס עוז.

הנודך שחר, תל-אביב

רק הליכוד יכול

על כושרו הגופני של ח"כ מן הליכוד (שובל של צרות), „אנשים“, העולם הזה 8.3.89.

זלמן שובל, ח"כ הליכוד בן 58, עדיין עוסק בסקי בהרי האלפים בשווייץ ויש להניח, שכשהי רבר מתאפשר לו, גם ברמת-הגולן.

בבקשה לנקוב לי בשם של ח"כ אחר בן 58 מן המערך המסוגל לביצועים כאלה. כדי לא לפגוע באף אחד, אינני נוקבת בשמות. המסקנה: רק הליכוד יכול.

רחל פרידמן, רמת-גן

בריאות ודמוקרטיה

על מיפגעי-בריאות שונים („מיכתב בים“, העולם הזה 8.3.89.)

אני סובלת מנזק-בריאות ישירים הרבה יותר גדולים מאשר הנזקים שמהם סובלים הלא-מעש"נים שבמחיצתי. כאשר אני הולכת ברגל, או נוסע עת בתחבורה הציבורית, אני אנוסה לנשום את כל הטינופת הנפלטת מן האקזוסטים של הפרייבטים שעל הכבישים.

הדמוקרטיה, שבשמה התגדרה הקוראה ליבר" מן (שתבעה) לאסור על העישון הפוגע בציבור הלא-מעשנים) טרם היתה אצבע למנוע את הפגעי עה הזאת כבריאות שלי.

האם הקוראה ליברמן מוכנה לפחות להימנע מנסיעה בפרייבט ותטיף לכל בני משפחתה, מכי ריה ואחרים שיפסיקו להשתמש בפרייבט?

גילה בליכפולד, רמת-גן

מה הפלא?

על חלומות-הנעורים של נשים („טריפ“, העולם הזה 8.3.89.)

זה משונה מאוד לבשר לנו, רווקא לקראת יום האשה הבינלאומי, כי חלומות-הנעורים של מי שכי יום מחזותי מצליחה, היה להיות רובין הוד ולא סינדרלה וכי חלומות-הנעורים של מי שכיום שחקנית מצליחה, היה לשחק רווקא את מקבת ולא את ליירי מקבת במחזה השייקספירי.

אם רמויות-ההזדהות של הנשים הם גברים רווקא, אז מה הפלא שהן אוכלות אותה (מהגברים. כמוכן)?

שמוראל ישראלי, תל-אביב

שוקולדה של פרידה

על טיבה של הגובה אחת („אבי עוזב השבוע את הבית!“), העולם הזה 8.3.89.

הזמרת שולה חן מכנה את העובר עליה בימים אלה — הפרידה מבעלה — פסקיזמן והעולם הזה טוען שזה כמו בכדורסל, פסקיזמן שנוטל המאמן עלימנת להפיק רוח חדשה בשחקניו.

אבל אולי התכוונה שולה חן לפסקיזמן אחר, חסידי-השוקולדה הלא נורמלי, שאתה נוגס ממנו ונהנה כל כך, שאתה מוכנה עולם ומלואו ואחרי שגמרת אותו, נגיטה שוב אחת אחרי השנייה, החיים נראים מתוקים הרבה יותר.

אורי זיידל, חדרה

הודעה עניינית

על מותו של משה קרוי („ניקמת האל הרע“, העולם הזה 8.2.89.)

קניא יני

בארץ הם או תניכי העולם הזה או תניכי גלי צה"ל.

אך הדימוז העיקרי בין שני המוסדות טמון בכך שהם בלתי-אפשריים.

בעולם כולו אין אה ורע לתחנת גלי-צה"ל. אין בכלל תחנות צבאיות במדינות דמוקרטיות, אלא כימי מילחמה, ומעבר לים. בוראי אין תחנה צבאית בעולם כולו שהיא בלתי-תלויה למעשה, המסוגלת למנוח ביקורת על הממשלה ועל הצבא, המזמינה לשידור חי אדם כמוני.

ואין, כמוכן, אה ורע לשבועון כמו העולם הזה — שבועון אנטי-ממסדי, המטיף לדיעות המר" תיחות את הרוב הגדול, ושיש לו בכל זאת תפוצה המוגנת. אין גם בעולם כולו שבועון כעל הרכב של נושאים, מן הקל ביותר אל הכבד ביותר, כמו שבועון מסויים זה.

לגלי-צה"ל יש בעיה שאין לנו: ההקפדה על השפה העברית. אנתנו מקדישים לזה מאמץ רב. התחנה הצבאית, שהיא בעלת היקף הרבה יותר גדול, מתקשה בזה מאוד. העברית מירודדת שם, ולא אחת קורה שהמראייני בה רובר שפה טובה יותר מאשר המראייני המיקצועי.

שאלתי את מפקד התחנה, נחמן שי, מה דרוש כדי לשנות מצב זה. מצאתי אותו יושב בצורה חיוס מול מסך הטלוויזיה, ומתבונן בשידור חי בארצות-הברית. פילאי הצלחה, והנה, כל הדי ברים בשידור האמריקאי דיברו בלי שגיאות, אנגלית עסיסית אך טובה ונכונה. מדוע לא בארץ? וראינו תוכנית אמריקאית שהיתה העתקה מדוייקת, עד לפרט האחרון, של התוכנית סופ" סופ של גבי גזית.

בסך הכל דרוש אדם בתחנה, ממונה על השפה, שיקרא מראש את כל התמלילים שבפי הקריינים והכתבים. תקן לשני אנשים, שיעבדו במישרות. אולי יקבל צה"ל על עצמו, גם בעידן זה של קיצוצים, לממן את זה? ואולי האקדמיה לשפה העברית?

לגלי-צה"ל יש השפעה עצומה על מינהג" הדיבור של הציבור. לא זה בלבד שמאזינים לתחנה זו יותר מאשר לכל שאר התחנות-הרדיו בארץ גם יחד, אלא שהמאזינים לה הם בעיקר בני הדרו הצעיר, כאשר הם שומעים ברדיו עברית שגויה ורשלנית, נרמה להם שזה IN, והם דיברו שפה גרועה עוד יותר.

או יאללה, לתקן את זה!

הפירדה על כיתה-הספר להורים, שכותבת האמא של שם בהדרכתה של זיזית אברמסון, נהנית מפופולריות רבה בקרב הורים. היא גם מעוררת ביניהם ויכחים חריפים בין חסידי האסכולה הזאת לבין מתנגדיה.

ויכוח זה גלש גם לשיבות-המערכת, שהפכו שרה-קרב קבוע בין ענת סרגוסטי המצדרת ובין דניאלה שמי המתנגדת. לכסוף הצעתי פיתרון: שרניאלה תביע את דיעותיה ככתב, ושנעמיד את הרברים לריון.

בעמוד 29 מתפרסמים חילופי-מיכתבים בין דניאלה שמי וזיזית אברמסון, על היבט אחר של הויכוח: האם צריכים ההורים להתערב במריבות של ילדיהם?

אני מציע לקוראים שיש להם עניין בנושא זה — היחס לילדים על פי שיטת ארלו — להשתתף בוויכוח. כל מי שירצה להביע את דעתו או להביא מניסיונו — עמודי העולם הזה פתוחים לזני.

הזדמנו לי לבקר בגלי צה"ל, והתרשמתי שוב מן הדימוז המוזר שבין המוסד הזה ובין השבועון המסויים.

התחנה שוכנת בבית עתיק-יומין — ממש כמו מערכת העולם הזה. אין בה שטיחים מקיראלי-קיר. אין לוקסוס. הכל פשוט, פונקציונלי, חסכוני. כמו אצלנו.

נרמה שבמקום חוגג הבלגאן, האילתור היש" ראלי המפורסם. גם אצלנו. אבל זה מתפקד שם, וגם אצלנו.

הארכיון הגדול של התחנה אינו ממוחשב, והכל מבוסס על היכרון האישי של אנשי-התחנה. זה מצליח בצורה מוזרה. כמו אצלנו.

כמעט כל האנשים בתחנה הם צעירים מאוד. מכיוון שרובם חיילים כמדים, ורבים מסיימים את תפקידם בתחנה עם שירותם מצה"ל, יש תחלופה רבה מאוד. יש לזה מעלות ומיגרעות. מצד אחד,

מפקד גלי"ק שי דימיון סוזר

האווירה היא צעירה, דינאמית, יוצרת. מצד שני, אנשים מגיעים לתפקידים חשובים בגלי צעיר מאוד, וזה עלול. לטובב להם את הראש ולהפכם לשחצנים. העולם הזה מפורסם בתחלופה כמ ערכת שלו ובהכשרת כוחות צעירים.

כמו העולם הזה, גלי צה"ל הוא בית-ספר לאנשי-תיקשורת. אלה הם שני בתי-הספר היחידים בארץ, המתחכים אנשי-תיקשורת תוך כדי עבודה. ואכן, כמעט כל העיתונאים המובילים